

govorjo dovolj jasno! Kaj koristi vsak dobiček, ki ga ima en stan od drugačega, ako se ta dobiček poplača z najboljšim, kar ima človek, z zdravjem?

Kakšne slabote ima poklic delavca na deželi? Plača v gotovini po navadi ni tako velika, delavski čas je tudi daljši kakor v industriji. Zabav kakor v mestu ni na deželi. Ali to vse treba natanko premisliti! Gotove plače na deželi, ki so zadnje čase tudi hudo poskočile, so res manjše kakor v fabrikah. Ali pomisliši je, da pride k tej plači zdrava in tečna hrana, prosto stanovanje, ki je imajo ledični posli povsod. Nadalje je zasluzek na deželi mnogo sigurnejši nego pri industrijskem delavstvu. Nobenih štrajkov ni! Denar se na deželi težje zapravlja in vsled tega se lažje štedi. Med kmetom in posli raste zaupanje vsakega leta.

Kmetski delavec ima torej gotovo lepše življenje od industrijskega, čeprav se te dobrote večidel ne vpšteva. **O troci deželi, o stanite tej deželi zvesti!** Nikar se ne ločite lahkomiselnod od stanu vašega očeta, od zelenih domačih grude! (Po „Landbote“).

Tako dober in zdravilen

 je neoporečeno navadni lebertran, se vendar ne more tajiti, da ga večina ljudi, ravno tako otroci kakor odraseni, zaradi njegovega okusa in duha ne morejo vzeti. Scottovo lebertrantemulzijo pa, pri kateri so lastnosti in vrednosti lebertrana še z dodatki izboljšani, vzame večina ljudi prav rada in jo tudi pri daljši rabi dobro prenese. Trikrat na dan

Scottova emulzija

daje časa redno vzeta, spremeni blede otroke, ki nimajo veselja za jesti, v vesela gibčna bitja. Pri nakupu zahtevajte izremo Scottovo emulzijo. Znamka „Scott“ je že cez 35 let vpeljana in ki jamči za dobroto ter vpliv. Cena originalne steklenice 2 50 h. — Se prodaja v vseh apotekah.

28

Novice.

Roseggerjev odgovor. Štajerski pisatelj Peter Rosegger, ta veliki sin kmetske krvi naših zelenih gora, je moral zdaj na stara leta tudi živeti, da ga farški prenapeteži preklinajo. Veliki ljubitelj kmetov, globoko verni Rosegger — preklinjan! In seveda od slovenskega političnega duhovnika! Kajti nikjer na svetu ni duhovščina tako okužena od politike, kakor pri nas na Slovenskem . . . Ta „duhovnik“ je župnik v Sv. Roku. V češkem (!) listu „Union“ je napisal svojo kletev, ki je seveda bob v steno. Rosegger mu je v svojem listu „Haimgarten“ brez jezo in sovraštva tako-le odgovoril: — „Proleti bodi kakor Rožkar (Rosegger)! Ta beseda se bode udomačila v slovenskih deželah, tako želi slov. župnik v Sv. Roku na Spodnjem Štajerskem. V praški „Union“ je ta jezični mož previdno tri kleteve izustil: prvo kletev namenil je meni in Rosegger-šolan, ki delajo

Zaroka v cesarski hiši.

Kakor poročamo na drugem mestu, se je v Veličinoči ob navzočnosti našega cesarja njegova vnukinja,

Erzherzogin Elisabeth Franziska

nadvojvodinja Elizabeta Frančiška z grofom Jurijem Waldburgom zaročila. Tu prinašamo sliko novozaročene.

baje iz Slovanov „renegade“? Drugo kletev je namenil pesniku Anastasius Grünu, ki je rekel, da zamore vso slovensko književnost v žepnem robcu odnesti (kar sicer ni psovka, ako je resnično, da ima vsa svetovna književnost, dobro presejana, na hrbitu enega osla dovolj prostora). In tretjo kletev naperi župnik v sv. Roku dunajskem mestnem svetu, ki je nemški milijonski zbirci 10 000 K daroval. Kaj neki bi Lueger k temu rekeli? meni približno. Ko bi župnik šele vedel, da je svoj čas župan Lueger sam nemškemu „Schulvereinu“ 20 000 K prisodil! Moral bi ga zopet prokleti — za Rožkarja. — Ako bi se zamoglo s takimi nasprotniki resno pečati, bi hilo morda na to opozarjati, kar sem že stekrat rekeli: Milijonska zbirca za nemške šole na jezikovni meji ni namenjena za napad proti sosednjim postajam, temveč le za branjenje Nemcev na domači zemlji. In ako bi se v vročem boju res enkrat meja pregledala, potem je to žalostna pravica vojske, ki je nismo mi začeli. Kako vroče hrepenim po času, ko postanejo ljudje zopet enkrat pametni, ko bode „Gottes Sonne strahl in Frieden auf ein glücklich Österreich!“ Kdo je pač to pesem najprve pel? Morda Slovani?“

Sanje. V vojski l. 1870/71 bila sta dva vojaka, en Bavarec in en Prus, na patrulji. Postala sta lačna in sklenila prvo kokoš, ki jo dobita, vzeti. Kmalu sta tudi eno kokoš dobila. A kér je bila ena za oba lačna želodca pre malo, sklenila sta, da bodo tisti celo kokoš dobiti, kateri bodo ponoči najlepše sanje imel. In šla sta spati. Drugo jutro prav Prus tovariš: „Meni se je sanjalo, da sem prišel v nebesa in vsi angelji in svetniki so morali pred mano „habtacht“ stati. No, ali to ni lepo sanje? Lepšega ne more nikdo sanjati in zato je kokoš moja!“ — A Bavarec mu hladno odgovori: „Ja, ja, videl sem te, ko si šel v nebesa in misil sem, da ne prideš več nazaj; zato sem kokoš kar snedel“.

Lepa starost. V mestu Lugos je te dni umrl trgovec Abraham Uihely. Bil je 110 let star. Do zadnjega dneva svojega življenja bil je popolnoma zdrav. Pokojnik zapušča 10 otrok, 42 vnukov, 51 pravnukov in 8 prapravnukov, torej skupaj 111 potomcev. Pač redka prikazen!

Kadar milijonarji potujejo. Neki ameriški milijonar preživel je zimo v Egiptu in si ogledal tudi Jeruzalem. Da bi potem hitro nazaj prišel, naročil se je poseben parnik nemškega „Lloyd“, ki ga je v Jaffi vkrkal in v 15 urah domu pripeljal. Vožnja teh 15 ur je koštala milijonarja okroglo 30.000 kron.

Zopet eden! V Korneuburgu so obsodili kateheta Wenzel Wallnerja na 4 meseca težke ječe. Zapeljaval je šolske otroke v nečistost in jih onečaščal.

Preveč blagoslova. V belgijski vasi Barleur dobila je neka delavka 3 deklice in enega fanta. Vsi širji otroci so zdravi. Pred desetimi meseci je ista žena porodila trojčke, tako da ima zdaj 7 otrok. Ne vemo, kakšni obraz dela k temu položaju njen mož . . .

Kače v Afriki. Žena posestnika Häßlrich v Karibibi (nemška južno-vzhodna Afrika) spravila je zvečer svojega 5 letnega dečka spati. Ko je prišla v sosedno sobo, začula že sinčka nakrat jokati. Pritekla je nazaj in vidila v velikem strabu, kako je ravno velika kače v neki luknji izginila. Otrok pa je imel na čelu krvavo rana. Kače je bila iz otročje postelje prilezla in je otroka ugriznila. Mati je bila dovolj pogumna, da je takoj otrokovo rano izsesala. K sreči so dobili tudi kmalu zdravnika, tako da so življenje otroku rešili. S takimi težavami se morajo kmetje v južni Afriki boriti.

Življenje v Ameriki. „Landbote“ objavlja pismo nekega prijatelja, ki je več let potoval po celi Severni Ameriki in izpoznal tamošnje razmere. Dotičnik piše m. dr.: „Kakor se meni zdi, mislijo ljudje v domovini, da se tukaj v Ameriki lahko denar kar na cesti pobira. Velika zmota! Moje mnenje je, da se nikjer na svetu delavce tako ne izkoristi in odira, kakor v Združenih državah. Tukaj se meče z delavci okrog, kakor drugod s kosem lesa. Ko so voditelji delavcev pri vlasti reklami, da je nespametno, še več ljudi izkravljati, rekla je vlada, da je vezana s pogodbami z drugimi državami. Vsakemu se bode neverjetno zdelo, da je tukaj skozi celo

leto en milijon delavcev brez zasluga. Izračunalo se je, da pridela tukaj delavec na leto srednjo vrednost 3800 funt šterling (to je 17.290 kron). Istočasno pa zaslubi en delavec srednjo plačo 437 f. št., to je 2158 kron. Zaradi tega neverjetno bogastvo v rokah posameznikov, na drugi strani pa velike množice, ki morajo v največji revščini trpeti.“ — Tako pismo! Torej zaslubi delavec 2158 kron na leto, kar izgleda prav veliko na prvi pogled in z ozirom na naše razmere. Marsikateri si bode mislili: le pojdimo v Ameriko! A treba je tudi drugo stran pogledati: delo težko dobiti; kadar dobič delo, veliko odiranje; in draginja je z ozirom na plačo v Združenih državah mnogo hujša nego pri nas; vsled tega beda vkljub dobremu zaslubniku. Svetujemo torej vsakomur, ki bi se rad izselil, naj to natanko premisli. Najlepša je domovina; in za kmeta ni posebno častno, ako zapusti brez zvestobe svojo poddedovanico grudo. Z izseljevanjem si je le redkokedaj svojo usodo izboljšal, in to še edino z dolgoletnimi boji. Ostani vsled tega na svoji grudi, ostani zvest svoji ljubi domovini.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Celjska slovenska posojilnica je torej nomenjena, da igra molzno kravo za „narodno stranko“. To je že stara navada pri prvaških voditeljih, da izrabljajo vsa gospodarska podjetja hladnotrivo v svoje politične namene. Kakor znano, bila je celjska v „narodnem domu“ se nahajajoča posojilnica doslej v rokah starih „prvakov“, ki so svoj čas na Spodnjem Štajerskem komandirali in se na troške ljudstva mastili. Ti starci prvaki imajo zdaj dosti, v vsakem oziru dosti, in zato hočejo to posojilnico mladim vodjem bankerotne „narodne stranke“ izročiti. „Narodna stranka“ potrebuje namreč denarja, kajti njene kase so prazne. „Zvezna tiskarna“ in kletska zadruga sta do ušes v dolgovih in priti mora do poloma, ako ne pride pomoči. Poleg tega ima „narodna stranka“ še toliko dolgov izza časa zadnjih volitev, da se njeni generali komaj na cesto upajo. Tako bodojo torej prav radi posojilnico prevzeli, kar seveda članom posojilnice ne bode posebno ugajalo. Radovedni smo, kedaj bode komu prišla v podjetjih „narodne stranke“ pametna misel, da je treba gospodarske stvari od politike ločiti in da denar članov posojilnice ni denar vodij „narodne stranke“ . . .

Novo Rosegger-šolo otvorili bodojo dne 28. t. m. v Vuzenici (Saldenhofen). Nemški „Schulverein“ je to velepotrebno šolo zgradil vkljub hujškarji prvaških nasprotnikov, ki se ničesar toliko ne bojijo, kakor znanja nemščine. Pozdravljamo novo šolo prisrčno in upamo, da bode v blagor ljudstva napredovala ter se razvijata!

Iz Ormoža se poroča, da je pričel tamošnji kapelan Polak v šoli protipostavno prvaško hujškarji širiti. Polak je rojen Čeh. Stariši se izrecno prepovejo, da bi ta češki zagriženec nujih deco v politične namene zlorabiljal. Opozarjamо cerkveno oblast, naj v interesu vseh tej hujškarji konec napravi.

Zasledovan kaplan. Zopet en kapelan, ki je oblekel duhovniško sukno, predno je vedel, je li ima tudi potrebno sposobnosti zato. Okrožna sodnija v Celju išče namreč s tiralnico (Steckbrief) kaplana Mihečeta Golob, ki je bival nazadnje v Novicervi. Sodnija bi pobegnelega kaplana rada dobila, kér se je pregrešil na § 93 k. z. (omejitev telesne prostosti) in tudi zaradi telesne poškodbe. Ali tovariši nič ne vedo, kje je Golob? Oj ti žalosten razmerni ti!

V Mariboru se bode na tamošnji deželnici vinogradniški in sadjarski šoli zopet za novo šolsko leto 1912/13 učence do 15. julija sprejemalo. Tudi se odda nekaj prostih deželnih mest. Natančnejše določbe je razvideti iz tozadnevnega inzertata v današnji številki „Štajerca“

Ogledi govede. Kakor znano, se lansko leto navadni ogledi govede (Binderschan) niso mogli vršiti, ker je vladala kuga na gobcih in parkljih. Zdaj se bodojo ti ogledi vršili in sicer glasom odloka deželnega odbora tako-le: V Marenborgu dn 21. maja; — v sv. Lenartu dn 3. junija; — v Zgornji Radgoni dn 4. junija; — v Kozjem dn 8. junija; — v Ptaju dn 10. junija; v Konjicah pa dn 11. junija.

